

Dagthema: Vast en beter

Overweging 26 februari– Jan Meijer

“...de stoel van Elia. Als symbool voor de plek... zou ik willen dat zo’n stoel voor mij klaar... de stoel van Elia zien als symbool voor de ruimte die we elkaar kunnen ...”

Lied: Voor de zevende dag

Gebed om kwetsbaarheid (2x)

H.Oosterhuis/A.Oomen

Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Dat ik zie wat is.
En mij toevertrouw.
En het licht niet haat.

Welkom en Inleiding

Welkom in deze mooie en inspirerende ruimte voor een uur van bezinning, waarbij iedereen welkom is.

Schoonheid, inspiratie en bezinning is voor iedereen.

En daar is alle ruimte voor.

Onafhankelijk van waar je op dit moment in het leven staat.

Hoe je je voelt of wat je overtuiging, geloof of filosofie ook is.

Iedereen is welkom bij deze eerste zondag van de 40 dagen tijd In de aanloop naar Pasen en waarin we lezen over de zware weg die Jezus is gegaan.

Om uiteindelijk met Pasen weer op te staan.

Een onvoltooid verhaal waarvan alle thema’s tijdens de vieringen onderdeel zijn in die 40 dagentijd. Vasten tijd.

Vastentijd is de tijd bij uitstek een tijd van bezinning om je innerlijke kracht en inspiratie te herontdekken.

Door je letterlijk en figuurlijk op je levensweg stil te staan bij de dingen

in je leven die je overkomen of nog gaan overkomen. Waar je blij van wordt of waar je wakker van kunt liggen.

Over de weg die je wilt gaan of soms moet gaan om dat het leven toch anders loopt.

Bezinnen of stilstaan op je levensweg kan op veel manieren.

Traditioneel door te vasten: Te vertragen

Bezinnen door te verbeteren: Te versnellen.

Bezinnen door na te denken: Stil te staan.

Bezinnen door te accepteren: Een nieuw startpunt.

Bezinnen door vooruit te zien. Een nieuwe visie

Als voorbereiding op wat ons onderweg te wachten staat.

Een weg met hindernissen waarbij je de route verkent bij zoals bij de ANWB van A naar Beter. Bezinning.

Door te vasten en weer overtuigd te raken. Vast en Zeker.

Die twee heb ik gecombineerd in het thema Vast en Beter.

In de viering zal Jelle als lector zijn gedachten bij het thema richten op de waarden vast en zeker en ik zal mij richten op de weg van A naar Beter met alles wat je onderweg tijdens je leven tegenkomt.

We lezen in de derde lezing in Matheus dat Jezus zegt dat hij weet welke weg hem te wachten staat.

Daarin spreekt hij ook over Elia en de terugkomst van Elia.

De eerste lezing uit Koningen gaat over de weg die Elia is gegaan en de weg van Elisa die hem opvolgt.

En in de tweede lezing over de ontmoeting van Jezus en zijn drie leerlingen met Mozes en Elia, verschijningen uit het verleden.

In de overweging wil ik de weg verkennen die de teksten met elkaar verbindt en met ons eigen leven verbindt.

Onderweg in deze viering luisteren we naar gedichten en speelt Stephanus inspirerende muziek (*Stephanus was door ziekte helaas niet aanwezig*) en mogen je eigen gedachten bepalen waardoor inspiratie voor bezinning ontstaat.

Voel je vrij om je door woorden of muziek in dit uur te laten inspireren en voel je vrij om je gedachten te laten gaan waar ze dan ook naar toe gaan.

Zoals gezegd: Jelle gaat met mij mee voor wij hopen dat ieder op eigen willekeurige momenten in deze viering, inspiratie en bezinning mag ontvangen. Een mooie viering gewenst.

Een onvoltooid verhaal is gebaseerd op de tekst uit het lied Klankresten dat vader en zoon, Huub en Tjeerd hebben gemaakt.
Als het koor er weer is zal het ongetwijfeld weer gezongen worden.
Vandaag wil ik het graag voorlezen.

Tekst: Klankresten

Huub Oosterhuis/Tjeerd P.Oosterhuis

Klankresten van een **onvoltooid verhaal**.

Steenlettergrepen,
sporen in woestijnzand.

Lichtwoorden,
ooit ontvangen,
maar van wie?

Hij zal niet slapen,
allerzielen hoeder.

Gebed om vergeving *Bewerking en herinnering Ans Visser*

Eeuwige, U verwacht van ons
dat wij elke dag onze taak volbrengen
tot welzijn van onze medemensen.

U vraagt ons
om met overgave en vertrouwen te werken
voor uw werk van liefde, vrede en gerechtigheid.

U nodigt ons uit ondanks alles te geloven
in uw belofte dat het leven goed kan zijn.

Moge God zich over ons ontfermen,
ons vergeven
en ons leiden tot gelukkig, eeuwig leven.
Amen.

Eerste Lezing 2 Koningen 2, 7-11

Elia neemt afscheid van Elisa

Toen Elia en Elisa bij de Jordaan aankwamen, bleven ze daar staan. Vijftig profeten uit Jericho waren hen gevolgd. Die bleven op een afstand staan kijken wat er zou gebeuren. Elia deed zijn mantel uit, rolde hem op en sloeg ermee op het water. Toen stroomde het water opzij, zodat ze samen de rivier konden oversteken zonder nat te worden. Aan de overkant zei Elia:” Elisa, de heer gaat me van je wegnemen. Is er nog iets wat ik voor je kan doen? Dan moet je het me nu vragen.” Elisa antwoordde:” Geef mij alstublieft de kracht die u van de Heer gekregen hebt. Dan kan ik net zo’n machtige profeet worden als u.” Elia zei:” Je vraagt me iets wat ik je niet zelf kan geven.” Misschien zul je zien hoe ik van je weggenomen wordt. Dan zul je krijgen wat je vraagt, maar anders niet. Terwijl Elia en Elisa zo liepen te praten, kwam er opeens een wagen van vuur tussen hen in rijden. De wagen werd getrokken door paarden van vuur. En op die wagen ging Elia in een stormwind omhoog naar de hemel.

Tweede lezing: Mattheus 17: 1-8

Jezus spreekt met Mozes en Elia

Zes dagen later ging Jezus een hoge berg op. Petrus mocht met hem mee, en ook de broers Jakobus en Johannes. Boven op de berg waren ze alleen. De leerlingen zagen dat Jezus veranderde. Zijn gezicht begon te stralen, net als de zon. En zijn kleren werden zo wit als een helder licht. Opeens zagen de leerlingen Mozes en Elia. Die waren met Jezus aan het praten. Petrus zei tegen Jezus:” Heer, het komt goed uit dat wij hier zijn! Als u wilt, maken wij drie hutten: één voor u, één voor Mozes en één voor Elia.” Terwijl Petrus dat zei, kwam er een stralende wolk boven hen.

En uit die wolk klonk Gods stem, die zei:” Hij alleen is mijn zoon. Mijn liefde voor hem is groot. Luister naar hem.”

Toen de leerlingen dat hoorden, lieten ze zich voorover op de grond vallen. Zij waren erg bang.

Jezus kwam naar hen toe. Hij raakte hen aan en zei:” Sta op. Jullie hoeven niet bang te zijn.”

Toen de leerlingen opkeken, zagen ze niemand meer behalve Jezus.

Derde lezing Mattheus 17: 9-13

Jezus vertelt dat Elia al gekomen is

Jezus en de drie leerlingen gingen weer van de berg af.

Jezus zei:” Jullie mogen nu nog niet vertellen wat je hebt gezien, aan niemand.

Want eerst moet de Mensenzoon opstaan uit de dood.”

De leerlingen vroegen:” De wetsleraren zeggen dat Elia eerst moet komen. Hoe zit dat precies?”

Jezus zei:” Dat klopt. Elia komt om alles in orde te maken.

Maar luister naar mijn woorden: Elia is al gekomen.

Maar de mensen wilden niet geloven dat hij het was.

Ze hebben hem slecht behandeld.

En ook de Mensenzoon moet lijden.”

Toen begrepen de leerlingen wie Jezus bedoelde met Elia.

Hij bedoelde Johannes de Doper.

Overweging

In de tekstlezingen komen we veel namen tegen.

Elia, Elisa, Mozes, Johannes de Doper, God, Jezus en zijn leerlingen.

Afhankelijk van het moment van het verhaal leven ze of zijn het beelden/verschijningen uit het verleden, zoals wij dat zelf ook in het dagelijkse leven ook kunnen ervaren.

En ons zullen beseffen op onze levensweg en ook dat die weg anders loopt dan dat we wensen of willen.

Namen en de symboliek die we er aan kunnen geven.

Elia die als eenling voor een zware taak stond om koning Achab het slechte bericht te brengen van drie jaar grote droogte met de wetenschap dat hij zelf in die periode zelf ook moest overleven. Elia als brenger van een slecht bericht.

Elisa die zelf had uitgestippeld hoe zijn opvolging zou lopen, onder begeleiding van Elia, die plotseling in een stormwind verdween en door die verdwijning van Elia er plotseling alleen voor kwam te staan. En geen eenling werd maar leiding ging geven aan een profeten school. Elisa als de bedenker van een zeker plan dat anders liep.

Elia die steeds weer terugkomt als verschijning uit het verleden Omdat hij niet overleden is maar alleen verdwenen in die stormwind. Elia als onsterfelijk.

Mozes , leider bij de lange weg naar het beloofde land. Zijn einddoel wel zien en toch niet meemaken. Mozes, boodschapper voor de tien geboden. De wetgeving. Mozes als baken.

God die op wonderlijke wijze van zich laat horen of zich laat zien. Voor wie dat kan horen en wil zien. God als kracht van het ongrijpbare en het onzichtbare en toch waarneembaar.

Johannes de Doper die Jezus is voorgegaan en als Elia wordt gezien die steeds weer terugkeert. Johannes de Doper als symbool van bekering en vergeving.

Jezus die zich beseft wat hem te wachten staat, zowel zijn lijden als zijn opstanding en zich bezint met zijn leerlingen. Jezus als symbool van de verlossing.

Zijn leerlingen die veel meemaken en voorbereid worden op de komende gebeurtenissen naar Pasen en voorbereid worden op een leven zoals Jezus bedoelt.

De leerlingen als vervuller van de opdracht die Jezus ons geeft.

Namen en symbolen. Voor iedereen een eigen gedachte, een eigen herkenning, een eigen bezinning, een eigen symbool.

Op onze eigen levensweg zijn we mensen tegengekomen en komen we mensen tegen die voor ons symbolen zijn.

Symbolen van geluk, eenzaamheid, lijden, heldhaftigheid, strijdbaarheid, moed, verbondenheid.

Op momenten van bezinning komen die mensen en de symbolen voorbij, die wij aan hen toekennen.

Een individuele ervaring waarvoor, ook vandaag ruimte is.

Naast de ruimte om je op de traditionele manier te bezinnen door te vasten.

De 40 dagen tijd is bedoeld als een collectieve vorm om je gezamenlijk te bezinnen op wat is geweest, waar we met elkaar staan, waar we met de wereld naar toe gaan en of we dat wel willen. En vooral wat we er met elkaar aan gaan doen.

Alle namen die genoemd zijn en nog meer genoemd kunnen worden kunnen een symbool voor die gezamenlijkheid zijn.

Geheel passend in de tijd kunnen we daar een discussie over hebben en het roerend eens en oneens met elkaar zijn.

Vaak in een vastzittend evenwicht van het gelijk met het ongelijk.

Het symbool dat steeds bij mij in beeld komt als symbool van bezinning in deze tijd is geen mens maar een voorwerp.

Namelijk de stoel van Elia.

Als symbool voor de plek die we elkaar kunnen geven.

Als welkom voor een ontmoeting.

Met iemand uit het verleden of in het heden.

De ontmoeting met een herinnering.

De ontmoeting met het standpunt van de ander.

De stoel als symbool voor de ruimte die een open plek en plaats daarvoor kan geven.

De ontmoeting met elkaar in de Duif.

Tot in het diepste van je ziel voelen dat er een plek voor je is.

Waar zou ik willen dat zo'n stoel voor mij klaar staat .
En wie zou die ander zijn die als een Elia rondwaart, op zoek is, gevluucht is, of die je hebt gemist of nog steeds mist.
Niet de stoel in de hemel, maar de stoel op aarde.
Als een veilige plek om bij elkaar te zijn, naar elkaar te luisteren, de tijd te nemen voor de verbinding van begrip voor elkaar.
De Duif is een vrije geloofsgemeenschap, geworteld in de Bijbelse traditie, zoekend naar liturgische vernieuwing, herkenbaar in het leven van alledag.
Laten we samen de stoel van Elia zien als symbool voor de ruimte die we elkaar kunnen geven en voor de plek die we elkaar gunnen.
Voor degenen die we kennen en degenen die we niet kennen.
Wie of wat ze ook zijn, waar ze ook vandaan komen en wat hun achtergrond en levensovertuiging ook is.
Op die stoel van Elia is voor iedereen plek.
Uit het verleden en in het heden.
Verwacht en onverwacht.
Moge dat zo zijn.

Geloofsgedicht: Weten met het hart

Catharina Visser, uit: Opstaan in stilte

Geloven is: weten met het hart,
het is: luisteren naar wat verborgen spreekt
in de taalkamers van de ziel,
het is: zien wat nog niet te zien is,
gaan waar nog geen weg is,
tegen de wind in, tegen de stroom,
arm worden waar je rijk kunt zijn,
liefhebben waar je kunt haten,
leven tegen de verdrukking in.

Zo kun je aan iets nieuws beginnen,
zo leef je tegen de heersende wetten
die uitgaan van bezit en macht,
zo maak je de aarde anders, vrij,
en bouw je aan de stad van vrede

waar iedereen betrouwbaar is
en zich met volle handen wegschenkt
zoals de Eersteling die ons vooring.

Het is geen rijk van fantasie,
maar van de weg in ons verborgen
de vrucht die al besloten ligt
in het bestaan van aarde en mensen.
Door te geloven herken je het zaad
door je bereidheid ontvang je groeikracht
door je inzicht voldraag je de vrucht.
Op een dag zul je het beleven.

Collecte

*Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze
gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van
een periodieke/jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook
een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door
de QRcode te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van 10 euro is
ingevuld, dit kun je naar eigen inzicht veranderen.
Hartelijk dank voor je gift!!!*

Stichting De Duif

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Het lied van de ziel:

Gedicht

Shankaracharya

Ik ben niet het denken, het ego, de rede en ook niet gedacht.
Ik ben niet te horen of te ruiken, kan niet onder woorden gebracht.
Ik ben niet te vinden in licht en in wind, niet in lucht of in aarde.
Bewustzijn, vreugde, Extase over de Extase is al mijn waarde.

Ik draag geen naam, bezit geen leven en adem geen lucht.
Geen element vormt mij en geen lichaam is mijn toevlucht.
Ik spreek niet, heb handen nog voeten, onderga geen groei.
Bewustzijn en vreugde ben ik, Extase in Chaos en bloei.

Ik ken haat noch hartstocht, raak niet door waan uit de koers.
Geen spoortje trots is in mij, ik word dus nimmer jaloers.
Ik stijg uit boven geloof en geloof niet in rijkdom.
Bewustzijn ben ik en vreugde, Extase tooit mij rondom.

Goed en kwaad, pijn en plezier gaan mij niet aan,
noch heilige boeken, offers, gebed, ter bedevaart gaan.
Ik ben niet het voedsel, het eten, niet degene die eet.
Bewustzijn en vreugde, Extase van de Extase is al wat ik weet.

Ik vrees niet de dood, ras of afkomst kende ik nooit.
Geen ander noemde mij kind, geen geboortegrond bond mij ooit
Ik ben leraar noch leerling, heb vriend noch familie.
Bewustzijn ben ik en vreugde, Extase is al wat ik zie.

Ik ben niet het kennen, de kennis, de kenner, mijn vorm heeft geen vorm.
Ik verblijf in de zinnen, maar ze zijn noch mijn huis noch mijn norm.
Altijd sereen in evenwicht, ben ik noch vrij noch gebonden.
Bewustzijn ben ik en vreugde, in Extase word ik gevonden.

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Gedachten bij het thema

Gebed voor iedereen *Sioux Indianen, Verenigde Staten*

Grootvader, Grote Geest,
U was er altijd en voor u was er niets.
Er is er maar een tot wie we bidden kunnen.
De sterren aan de hemel, ze behoren u,
Van u zijn de grasvlakten van de aarde.
U bent ouder dan alle gebrek,
Ouder dan alle pijn,
Ouder dan welk gebed.
Grootvader, Eeuwige,
Vul ons met licht.
Geef ons inzicht zodat we begrijpen,
Geef ons ogen, zodat we zien,
Geef ons oren, zodat we horen.
Leer ons hoe te gaan over de aarde
En al het geschapene als familie te zien.
Help ons, want zonder u zijn we niets.
Amen

Mededelingen

Slotlied

J.van Opbergen / Beethoven

Wie moet zwijgen zal gaan spreken,
boventoon zal ondergaan,
armen zullen breeduit lachen,
rijken leeg en schuldig staan.
Tronen, banken, macht en statie,
grof geschut, dwingelandij,
winst uit nood, eer over lijken,
al die dingen gaan voorbij.

Blinden zien en doven horen,
stommen spreken, lammen gaan,
mens voor mens komt God ons tegen
en hij mag voorgoed bestaan.
Niemand ziet z'n levenseinde
als bedreiging van het lot.
Ieder weet zich, dood of levend,
onaantastbaar kind van God.

Wie zich met zijn eigen leven
overgeeft aan deze droom,
die zal mensen tegenkomen,
last en lijden, tegenstroom.
Die zal leven, klein, verborgen,
solidair en zonder grens.
Die zal, weerloos, ooit nog worden:
zuster, broeder, toekomstmens!

Zegenbede om de shalom

vrede, harmonie, heelheid, volledigheid, welvaart, welzijn en rust

Wij vragen om de zegen
Bij ons uitzien naar een wereld
waarin samen geleefd en geleden wordt,
waarin mensen mensen tot steun zijn
en elkaar niet naar het leven staan.

Wij vragen om de zegen bij ons streven
dat vriendschap en redelijk inzicht winnen,
overal waar nu nog haat en ideologieën heersen.

Laten wij elkaar helpen om mensen van goede wil te zijn
en mag ons verlangen en onze inzet
ten goede komen aan allen die in nood zijn.
Wij vragen om die zegen voor allen.